CÉRIUM-FOSZFÁT NANORÉSZECSKÉK ELŐÁLLÍTÁSA ÉS SZERKEZETFÜGGŐ TULAJDONSÁGAINAK VIZSGÁLATA

Ph.D. értekezés tézisei

PUSZTAI PÉTER

Témavezető:

Dr. Kónya Zoltán

Kémia Doktori Iskola Alkalmazott és Környezeti Kémiai Tanszék Természettudományi és Informatikai Kar Szegedi Tudományegyetem

Szeged

2015

1. Előzmények és célok

A nanotechnológia a 20. század eredményeiben gyökerező új tudományterület, mely forradalmi változásokat eredményezhet többek között az elektronika, energetika, a vegyipar, az orvostudomány, a hulladékkezelés és a víztisztítás területén. Segítségével számos ígéretes eredményt sikerült elérnünk laboratóriumi és ipari méretekben egyaránt. Az új anyagok széleskörű elterjedéséhez biztosítani kell azok nagy mennyiségben történő, reprodukálható, költséghatékony előállítási módszereit. A jelenlegi kutatásokban tehát egyre nagyobb figyelem irányul, a nanoanyagok egyszerűbb, gyorsabb, költség- és környezetkímélőbb előállítási módszereinek kutatására.

Az elmúlt évtizedben az egydimenziós nanoanyagok kutatása virágkorát élte, manapság azonban egyre nagyobb tudományos figyelem irányul az összetettebb, háromdimenziós nano- és mikrorészecskék előállítására és tulajdonságainak vizsgálatára. A megnövekedett érdeklődést egyrészt a pár nanométeres részecskékkel kapcsolatban felmerült környezeti és egészségügyi aggályokkal, másrészt a 3D struktúrák tömbi és egyéb nanorészecskékkel szemben tanúsított jobb teljesítőképességével magyarázhatjuk. A 3D szerkezetek előállítására a szakirodalom jellemzően idő- és energiaigényes módszereket javasol, melyekben a kívánt morfológia eléréséhez felületaktív- és/vagy egyéb adalékanyagokat alkalmaznak.

Az Alkalmazott és Környezeti Kémiai Tanszéken már régóta folynak 1D nanoszerkezetekkel kapcsolatos kutatások. Munkám során ezt a vonalat kívántam folytatni 1D és 3D cérium-foszfát nanorészecskék vizsgálatával. Doktori munkám során célul tűztük ki a nanoszerkezetek minél egyszerűbb előállítási módszerének kidolgozását, továbbá szerkezetfüggő fizikai tulajdonságaik (fotolumineszcens, protonvezetés) vizsgálatát. Doktori munkám során a következő témakörök ismeretanyagának bővítésével foglalkoztam:

- Cérium-foszfát nanoszálak hidrotermális szintézisének vizsgálata. A szintézis közbeni átkristályosodás és szálnövekedés részletes elemzése Raman-spektroszkópia, nitrogénadszorpció-deszorpció, termogravimetria és nagyfelbontású transzmissziós elektronmikroszkópia segítségével.
- Hexagonális kristályszerkezetű cérium-foszfát nanoszálak és nanosünök egyszerű, költséghatékony előállításának kidolgozása. Terbiummal történő adalékolás lehetőségeinek vizsgálata. A reakcióparaméterek termékmorfológiára gyakorolt

2

hatásának felderítése. A részecskék növekedési mechanizmusának meghatározása. Szerkezetfüggő fotolumineszcens tulajdonságok vizsgálata.

- 3. Hexagonális kristályszerkezetű cérium-foszfát szferulitok áramlásos rendszerben történő előállításának, és terbiummal történő adalékolásának vizsgálata. A reakcióparaméterek termékmorfológiára, illetve kialakulási mechanizmusra, gyakorolt hatásának felderítése. A növekedési mechanizmusok meghatározása. A részecskék szerkezetfüggő fotolumineszcens tulajdonságainak vizsgálata.
- 4. Hexagonális és monoklin kristályszerkezetű nanoszálak termikus stabilitásának vizsgálata.
- 5. Hexagonális és monoklin nanoszálak, szobahőmérsékletű protonvezetési tulajdonságainak vizsgálata változó relatív páratartalom mellett. A nanoszálak szerkezeti és felületkémiai tulajdonságainak protonvezetési sajátságokra gyakorolt hatásának felderítése.

2. Kísérleti rész

Monoklin cérium-foszfát nanoszálak előállításához először 60 mL, 0,033 M-os cérium-nitrát-hexahidrát és 20 mL 0,2 M-os foszforsavoldatot készítettünk. A foszforsavoldatot gyors kevertetés mellett hozzáöntöttük a cérium-nitrát-oldathoz. A keletkező szuszpenziót teflonbélésű rozsdamentes acél autoklávba öntöttük, majd 4 órára 200 °C-os kemencébe helyeztük. A végterméket centrifuga segítségével desztillált vízzel és etanollal mostuk.

Hexagonális cérium-foszfát nanosünök előállításához a 20 mL 0,2 M-os foszforsavoldatot egy adagban, gyors kevertetés mellett hozzáöntöttük a 60 mL, 0,033 M-os cérium-nitrát-oldathoz. A nanoszálak előállításához a foszforsavoldatot cseppenként, 10 másodperc/csepp adagolási sebességgel adtuk a cérium-nitrát-oldathoz. A terbiummal dópolt minták előállításához, a cérium-nitrát-oldathoz megfelelő mennyiségű terbium-nitrát-pentahidrátot adtunk, biztosítva a $[Ce^{3+}]$: $[Tb^{3+}] = 9$:1 mólarányt. A mintákat ebben az esetben is a fentiekhez hasonlóan tisztítottuk.

A céruim-foszfát szferulitok áramlásos rendszerben történő előállításához 14 cm oldalhosszúságú, négyzet alakú üvegedényt használtunk alján bevezetőnyílással. Egy tipikus szintézis során az üvegedénybe töltött 60 mL (a) prekurzoroldathoz a bevezetőnyíláson

keresztül, 7 mL/h áramlási sebességgel 2,3 mL (b) prekurzoroldatot adagoltunk perisztaltikus pumpa segítségével. A keletkező csapadékkorongról 3 másodpercenként felvételt készítettünk. A szferulitok szerkezetfüggő fotolumineszcens tulajdonságainak vizsgálatához megfelelő mennyiségű terbium-nitrát-pentahidrátot adtunk a cérium-nitrát-oldathoz, biztosítva a $[Ce^{3+}]$: $[Tb^{3+}] = 9$:1 mólarányt.

A minták kristályszerkezetét röntgendiffraktometriával, Raman- és infravörös spektroszkópiával vizsgáltuk. A kívánt [Ce³⁺]:[Tb³⁺] mólarányt, illetve a minták tisztaságát energiadiszperzív röntgenspektroszkópiával ellenőriztük, a morfológia és rácsszerkezet vizsgálatához transzmissziós és pásztázó elektronmikroszkópiát alkalmaztunk. A minták szerkezeti stabilitását termogravimetriás mérésekkel vizsgáltuk, a fajlagos felület és pórusszerkezet meghatározásához nitrogén- és vízadszorpciós-deszorpciós módszert alkalmaztunk. A nanoszálak felületén lejátszódó protonálódási-deprotonálódási folyamatokat potenciómetriás titrálással követtük nyomon, a felületi savcentrumok jellemzéséhez hőmérséklet-programozott ammóniadeszorpciót alkalmaztunk. A minták páratartalom-függő protonvezetését impedanciaspektroszkópiával és izotermális tranziens ionáram módszerrel vizsgáltuk. A minták fotolumineszcens tulajdonságait fotolumineszcens spektroszkópiával jellemeztük.

3. Új tudományos eredmények

- 1. Monoklin kristályszerkezetű cérium-foszfát nanoszálak hidrotermális előállításával kapcsolatos ismeretek bővítése
- 1.1 Egy egyszerű, gyors hidrotermális szintézist dolgoztunk ki monoklin cérium-foszfát nanoszálak előállítására az irodalomban található szintézisek optimalizálásával. Az előállított nanoszálak hossz/átmérő aránya 40–60 közöttinek adódott.
- 1.2 A nanoszálak növekedés során végbemenő morfológiai és kristályszerkezeti változásait HRTEM-, Raman-spektroszkópiás, nitrogénadszorpciós-deszorpciós és TG-mérésekkel követtük nyomon. A monoklin nanoszálak kialakulása a prekurzorok összekeverésével keletkező hexagonális kristályszerkezetű nanosünökből indult ki. Hidrotermális körülmények között a nanosünök különálló nanorudakká bomlottak fel, melyek az oldódás/visszakristályosodás folyamat következtében, 3–4 óra alatt mikrométeres hosszúságú szálakká nőttek.

- 1.3 átkristályosodásának Raman-spektroszkópiás vizsgálata során Α nanoszálak megfigyeltük, hogy már az 1 órás szintézisidővel készült minta spektrumán megjelentek a monoklin kristályszerkezetre jellemző P-O rezgések. A 2 órás minta spektrumáról a hexagonális szerkezetre jellemző sávok teljesen eltűntek, a minta TGvel meghatározott 0,5 %-os kristályvíztartalma azonban a fázisátalakulás befejezetlenségére utalt. A nanoszálak teljes átkristályosodásához a Ramanspektroszkópiás és a TG-mérések alapján is 3-4 órás szintézisidőre volt szükség. Az átlagos átmérő és a fajlagos felület kezdeti határozott változása az 1 órás szintézisidőt elérve megtorpant. A 2-4 órás minták átlagos átmérői gyakorlatilag változatlanok maradtak, míg a fajlagos felületek enyhén csökkentek. Az átlagos átmérőkhöz tartozó standard deviáció a 2 órás mintáig meredeken nőtt. Ezután a 3 és 4 órás minták esetében értéke visszacsökkent. A megfigyelésekre az 1 órás minta nagyfelbontású TEM-vizsgálata adott magyarázatot, melyben több, egymással az (100) kristálylapok mentén összenövő nanoszálat figyeltünk meg. A nanoszálak vastagodása tehát 2 óráig jellemzően vegyesen, a határoló kristálylapok folyamatos bővülésével és a szomszédos nanoszálak (100) lapok menti összenövésével történt. A 2 órás szintézisidőt követően az oldalirányú összenövéssel történő szálvastagodás dominánssá vált. A szálak átmérői ezután csak kis mértékben változtak. A szintézis előrehaladtával, a folyamatos szálösszenövésnek köszönhetően a standard deviáció értéke visszacsökkent.
- 2. Hexagonális kristályszerkezetű cérium-foszfát nanoszálak és nanosünök szobahőmérsékletű előállításával, terbiummal történő adalékolásával és termikus stabilitásával kapcsolatos ismeretek bővítése
- 2.1 Egyszerű, szobahőmérsékletű eljárást dolgoztunk ki hexagonális kristályszerkezetű cérium-foszfát nanosünök előállítására. A nanosünök átlagos mérete 374 ± 39 nm-nek adódott, míg az őket felépítő nanorudak átlagosan 5,6 ± 1,7 nm-es átmérővel rendelkeztek.
- 2.2 A foszfátprekurzor adagolási sebességének csökkentésével 9,8 ± 4,0 nm átmérőjű, több mikrométer hosszúságú, hexagonális kristályszerkezetű cérium-foszfát nanoszálakat állítottunk elő. A nanoszálak egy része kötegekbe rendeződött, melyek átmérője egyes esetekben meghaladta a 100 nm-t, hossz/átmérő aránya pedig 40–60 közé esett.

- 2.3 A nanoszálak növekedését időközönkénti mintavételezéssel követtük nyomon, míg a nanosünök esetében, pillanatszerű kialakulásuk miatt, a kifejlett struktúrák központi szerkezetének HRTEM-vizsgálatával kerestünk a növekedési mechanizmusra utaló nyomokat. A nanoszálak kialakulására egy módosított oldódás/visszakristályosodás mechanizmust, míg a nanosünökre a magképződés, majd sugárirányú növekedés mechanizmust javasoltunk. Kísérleteink során vizsgáltuk a [Ce³⁺]:[PO₄³⁻] mólarány, a prekurzorok adagolási rendjének és adagolási sebességnek termékmorfológiára gyakorolt hatását. A termék alapvető morfológiai sajátságaira (nanosün vagy nanoszál) egyedül az adagolás sebessége volt jelentős hatással.
- 2.4 A hexagonális nanoszálak szerkezeti átalakulását termikusstabilitás-vizsgálattal követtük nyomon. A hőkezelt mintákat XRD-, Raman- és IR-spektroszkópiás, nitrogénadszorpciós-deszorpciós és HRTEM-vizsgálatoknak vetettük alá. A nanoszálak 800 °C-ig megtartották morfológiai sajátságaikat. 1000 °C-on a szálas szerkezet amorf, összesült részecskékké esett össze. A morfológiai változásokkal ellentétben a nanoszálak kristályszerkezete már sokkal alacsonyabb hőmérsékleten 400–600 °C között elkezdett átalakulni. Megfigyeltük továbbá, hogy a spektroszkópiás mérési módszerek sokkal pontosabb adatokkal szolgálnak a kristályszerkezetben bekövetkező változásokról, mint az XRD, mely spektroszkópiás társaival ellentétben a 400 °C-on hőkezelt minta esetében nem jelzett számottevő szerkezeti átalakulást.
- 2.5 A fent kidolgozott módszereket alkalmazva terbiummal adalékolt cérium-foszfát nanoszálakat és nanosünöket állítottunk elő, majd vizsgáltuk azok termikus stabilitási, és fotolumineszcens tulajdonságát. Tapasztalataink szerint 10 % terbium szerkezetbe történő beépülése jelentős mértékben megnövelte a nanoszálak hőstabilitását. Amíg a sima nanoszálak 600 °C-on 1 óra alatt átkristályosodtak hexagonálisból monoklin kristályszerkezetbe, addig a terbiummal adalékolt minták esetében 8 órára volt szükség a teljes átkritályosodáshoz. A nem hőkezelt minták esetében a nanoszálak 13–22 %-kal nagyobb lumineszcens intenzitást mutattak (hullámhossztól függően), mint nanosün társaik, mely a nanosünök nagyobb kristályvíztartalmával (2,6 % a sünök és 1,8 % a szálak esetében) magyarázható. A kristályszerkezetben található víz ugyanis hatékonyan képes kioltani a Tb³⁺-ionok emisszióját. A hőkezelt minták esetében ellentétes a helyzet. A nanosünök ez esetben 19–25 %-kal nagyobb intenzitással rendelkeztek, mint nanoszál társaik, azonban mindkét minta emissziója a nem hőkezelt mintákénak töredékére (6-od és 9-ed részére) esett vissza. Ez a jelentős csökkenés a

Ce³⁺-ionok Ce⁴⁺-ionokká történő részleges oxidációjával magyarázható, mely már nagyon kis mennyiségben hatékonyan kioltja a Tb³⁺-ionok emisszióját.

- 3. Hexagonális kristályszerkezetű, cérium-foszfát szferulitok előállításának, terbiummal történő adalékolásának és kialakulási mechanizmusának vizsgálata áramlásos rendszerben.
- 3.1 Az irodalomban eddig keveset vizsgált, áramlásos rendszerben állítottunk elő hexagonális cérium-foszfát szferulitokat szobahőmérsékleten, szerkezetmódosító adalékanyagok nélkül.
- 3.2 A prekurzoroldatok adagolási rendje kulcsfontosságúnak bizonyult a keletkező morfológiája növekedési mechanizmusa szferulitok és szempontjából. А foszforsavoldat cérium-nitrát-oldatba történő adagolásával átlagosan $1.6 \pm 0.4 \mu m$ átmérőjű, míg fordított adagolási rend esetén 2,6 ± 0,3 μm átmérőjű szferulitokat kaptunk. A szferulitok szembetűnő struktúrális különbségeinek okait HRTEMvizsgálatokkal mutattuk ki. Eszerint a szferulitok a foszforsavoldat cérium-nitrátoldatba történő adagolása során a magképződés, majd sugárirányú növekedés mechanizmust követve alakultak ki, míg fordított adagolási rend estén kristályhasadással jöttek létre. Az eltérő kialakulási mechanizmusok a szferulitok eltérő szerkezeti felépítésében nyilvánultak meg.
- 3.3 A részecskék szerkezetfüggő fotolumineszcens tulajdonságainak vizsgálata során kiderült, hogy a magképződés, majd sugárirányú növekedéssel keletkező szferulitok 30–35%-kal intenzívebb emissziót produkáltak, mint kristályhasadással keletkezett társaik. Ez a különbség elsősorban a kristályhasadás során a szerkezetben kialakuló sok kristályhibának tulajdonítható, melyek hatékonyan oltják ki a részecskék fotolumineszcens emisszióját.

4. Hexagonális és monoklin cérium-foszfát nanoszálak kristályszerkezetfüggő protonvezetési tulajdonságainak vizsgálata

- 4.1 Első alkalommal vizsgáltuk hexagonális és monoklin kristályszerkezetű cériumfoszfát nanoszálak szobahőmérsékletű protonvezetési tulajdonságait.
- 4.2 A nanoszálak szerkezeti és felületkémiai sajátságait XRD-, nitrogén- és vízadszorpciós-deszorpciós, potenciometriás titrálásos és hőmérséklet-programozott

ammóniadeszorpciós (TPD) mérésekkel hasonlítottuk össze. A hexagonális nanoszálak potenciometriás mérésből kapott protonfogyasztása (0,074 mmol/g) és a TPD-mérésből kapott ammóniafogyasztása (0,58 mmol/g) is ~2,3-szor nagyobb volt, mint a monoklin nanoszálaké (0,034 mmol/g és 0,25 mmol/g). Miután a kapott értékeket normáltuk a nitrogénadszorpcióval mért fajlagos felületekre (hexagonális: 143,5 m²/g, monoklin: 62,0 m²/g) a nanoszálak mindkét mérési technika esetében, kristályszerkezettől függetlenül egyforma értékeket mutattak, vagyis a nanoszálak felületi savcentrumsűrűsége megegyezett.

4.3 A nanoszálak protonvezetési tulajdonságait szobahőmérsékleten, változó páratartalom mellett mértük IS- és ITIC-módszerrel. A kapott vezetőképesség-értékeket a relatív páratartalom függvényében ábrázolva a hexagonális nanoszálak másfél nagyságrenddel nagyobb értékeket mutattak monoklin társaiknál, elsősorban alacsony páratartalmakon. A páratartalom növelésével ez a különbség fokozatosan csökkent, a vezetőképességek 100 RH%-nál gyakorlatilag megegyeztek. А majd vezetőképességet a nanoszálakra adszorbeált vízmennyiség függvényében ábrázolva fordított tendenciát kaptunk. Ebben az esetben a monoklin nanoszálak mutattak ~2,5ször nagyobb vezetőképességet hexagonális társaiknál, elsősorban kicsi adszorbeált mennyiségek esetén. Az adszorbeált mennyiségeket a nanoszálak fajlagos felületével, a vezetőképességeket pedig a felületegységre eső savcentrumok számával normálva az eredetileg külön futó görbék mestergörbévé álltak össze. A relaxációs idők relatív páratartalom függvényében történő ábrázolása hasonló lefutású görbét eredményezett, mint amit a vezetőképesség kontra adszorbeált mennyiség görbék esetében már láthattunk. A relaxációs idők vezetőképességtől való egyforma függése a vezetés azonos eredetét mutatta, míg egymástól való erős függésük (egységnyi meredekség) azt sugallta, hogy valójában ugyanazt a folyamatot látjuk csak más-más perspektívából. Összegezve a szerkezeti vizsgálatokból és az elektromos vezetési mérésekből nyert eredményeinket egy kristályszerkezettől független protonvezetési mechanizmust mutattunk ki kristályszerkezetileg különböző cérium-foszfát nanoszálakban.

4. A doktori értekezés alapját képező közlemények

1. Structural stability test of hexagonal CePO₄ nanowires synthesized at ambient temperature

<u>P. Pusztai</u>, T. Simon, Á. Kukovecz, Z. Kónya Journal of Molecular Structure, 2013, 1044 (24), 94–98 IF₂₀₁₃: 1,599

2. Green synthesis of biomimetic CePO₄:Tb nanostructures using the simplest morphology control

<u>P. Pusztai</u>, Á. Kukovecz, Z. Kónya
 RSC Advances, 2014, 4 (91), 49879–49887
 IF₂₀₁₄: 3,840

- 3. Structure-independent proton transport in cerium(III) phosphate nanowires <u>P. Pusztai</u>, H. Haspel, I. Y. Tóth, E. Tombácz, K. László, Á. Kukovecz, Z. Kónya ACS Applied Materials & Interfaces, 2015, 7 (18), 9947–9956 IF₂₀₁₄: 6,723
- A simple method to control the formation of cerium phosphate architectures
 <u>P. Pusztai</u>, E. Tóth-Szeles, D. Horváth, Á. Tóth, Á. Kukovecz, Z. Kónya
 CrystEngComm, 2015, 17 (44), 8477–8485
 IF₂₀₁₄: 4,034

5. Előadások, poszterek, konferenciarészvételek

1. Synthesis and characterization of one-dimensional cerium phosphate nanostructures

<u>P. Pusztai</u>, Á. Kukovecz, Z. Kónya The Ninth Students' Meeting, Újvidék, 2011, előadás 2. Characterization of one-dimensional cerium phosphate nanostructures prepared by rapid hydrothermal and sonochemical method

<u>**P. Pusztai**</u>, Á. Kukovecz, Z. Kónya 10th Multinational Congress on Microscopy, Urbino, 2011, előadás

3. Synthesis and characterization of cerium and silver based one-dimensional nanostructures

<u>P. Pusztai</u>, Á. Kukovecz, Z. Kónya NAPEP meeting, Baku, 2011, előadás

Synthesis and characterization of one-dimensional nanostructures <u>P. Pusztai</u> Á. Kukovecz, Z. Kónya

Magyar Mikroszkópos Társaság, Siófok, 2011, előadás

5. Nervous system and general toxic effects in rats after subacute intratracheal application of nanosized lead oxide

G. Oszlánczi, E. Horváth, A. Szabó, A. Papp, <u>P. Pusztai</u>, M. Szabó, G. Kozma, A. Sápi, Z. Kónya, T. Vezér *Neuroforum 2011, 17 (1), T11-11B, 1 p., absztrakt*

6. A különböző méretű MnO2 nanorészecskék hatására kialakuló pulmonáris morfológiai elváltozások

E. Horváth, G. Oszlánczi, A. Sápi, <u>P. Pusztai</u>, P. Ragó Egészségtudomány 2011, 55 (2) 123-124, absztrakt

7. Komplex környezeti kadmium expozíció idegrendszeri hatásainak modellezése patkányban

E. Horváth, Zs. Máté, A. Lukács, A. Szabó, **P. Pusztai**, A. Sápi Egészségtudomány 2012, 2 123-124, absztrakt

8. Az oldott és nanopartikuláris állapotú mangán neurotoxikológiai hatásai patkány modellben

E. Horváth, Zs. Máté, Sz. Takács, A. Szabó, A. Sápi, <u>P. Pusztai</u>, Z. Kónya, A. Papp A Magyar Élettani Társaság, a Magyar Anatómusok Társasága, a Magyar Biofizikai Társaság és a Magyar Mikrocirkulációs és Vaszkuláris Biológiai Társaság Kongresszusa, Debrecen, 2012, absztrakt

9. General toxicity, neurotoxicity, and the corresponding metal levels in rats treated with nanoparticulate and dissolved mangenese

E. Horváth, Zs. Máté, Sz. Takács, A. Szabó, A. Sápi, <u>**P. Pusztai**</u>, Z. Kónya, A. Papp *SIWAN5, Szeged, 2012, poszter*

10. Nervous system effects of a modelled complex environmental cadmium exposure in rats

E. Horváth, Zs. Máté, A. Lukács, A. Szabó, <u>P. Pusztai</u>, A. Sápi, Z. Kónya, A. Papp 14th DKMT Euroregional Conference on Environment and Health, Szeged, 2012, poszter

11. Structural stability test of cerium phosphate nanowires for a potential application in solid oxide fuel cells

<u>P. Pusztai</u>, T. Simon, Á. Kukovecz, Z. Kónya *EUCMOS, Kolozsvár, 2012, előadás*

- 12. Thermal stability test of one-dimensional CePO₄ nanostructures for a potential solid oxide fuel cell application
 <u>P. Pusztai</u>, T. Simon, Á. Kukovecz, Z. Kónya SIWAN5, Szeged, 2012, poszter
- 13. The influence of synthesis methods, different dopant ions and ratios on the luminescence of SrAl₂O₄ nanoparticles
 Z. Győri, V. Havasi, <u>P. Pusztai</u>, D. Madarász, Á. Kukovecz, Z. Kónya *EUCMOS, Kolozsvár, 2012, előadás*

14. General toxicity, neurotoxicity and the corresponding metal levels in rats treated with nanoparticulated and dissolved manganese

E. Horváth, Z. Máté, S. Takács, A. Szabó, A. Sápi, <u>**P. Pusztai**</u>, Z. Kónya, A. Papp *SIWAN5, Szeged, 2012, poszter*

15. The influence of different CO-activators on the photoluminescence properties of SrAl₂O₄ phosphors

Z. Győri, V. Havasi, <u>P. Pusztai</u>, D. Madarász, Á. Kukovecz, Z. Kónya SIWAN5, Szeged, 2012, poszter

- Controlled synthesis of copper nanocrystals with various shapes
 M. Mohl, D. Dobó, <u>P. Pusztai</u>, Á. Dombovári, Á. Kukovecz, Z. Kónya, K. Kordás The Annual Meeting of the NGS-NANO, Turku, 2012, poszter
- 17. Thermal stability of cerium phosphate nanowires: A spectroscopic study <u>P. Pusztai</u>, Á. Kukovecz, Z. Kónya *Tavaszi Szél konferencia, Sopron, 2013, előadás*

18. Humidity dependent conduction properties of hexagonal and monoclinic CePO₄ nanowires

<u>**P. Pusztai</u>**, H. Haspel, V. Bugris, Á. Kukovecz, Z. Kónya International research and practice conference NANOTECHNOLOGY and NANOMATERIALS, Bukovel, 2013, előadás</u>

19. Humidity dependent conduction properties of hexagonal and monoclinic CePO₄ nanowires

<u>**P. Pusztai</u>**, H. Haspel, V. Bugris, Á. Kukovecz, Z. Kónya International research and practice conference, 2nd International Summer School for young scientists "NANOTECHNOLOGY: from fundamental research to innovations, Bukovel, 2013, poszter</u>

20. Adsorbed water induced electrical conduction properties of hexagonal and monoclinic CePO₄ nanowires

<u>P. Pusztai</u>, H. Haspel, Á. Kukovecz, Z. Kónya Magyar Mikroszkópos Társaság, Siófok, 2014, előadás

21. Formation and characterization of gold nanoparticles on titanate nanotubes and nanowires

P. Pusztai, R. Puskás, L. Nagy, E. Varga, A. Erdőhelyi, Á. Kukovecz, Z. Kónya,
 J. Kiss
 JVC, Bécs, 2014, előadás

6. Egyéb közlemények

1. Low-Temperature large-scale synthesis and electrical testing of ultralong copper nanowires

M. Mohl, **<u>P. Pusztai</u>**, Á. Kukovecz, Z. Kónya, J. Kukkola, K. Kordas, R. Vajtai, P.M. Ajayan

Langmuir 2010, 26 (21), 16496–16502 IF₂₀₁₀: 4,268

2. Repeated simultaneous cortical electrophysiological and behavioral recording in rats exposed to manganese-containing nanoparticles

Sz. Takács, A. Szabó, G. Oszlánczi, <u>P. Pusztai</u>, A. Sápi, Z. Kónya, A. Papp Acta Biologica Hungarica 2012, 63 (4), 426–440 IF₂₀₁₂: 0,504

3. General and electrophysiological toxic effects of manganese in rats following subacute administration in dissolved and nanoparticle form

E. Horváth, Zs. Máté, Sz. Takács, <u>P. Pusztai</u>, A. Sápi, Z. Kónya, L. Nagymajtényi, A. Papp *The Scientific World Journal 2012, Paper Article ID 520632, 7 p.*

IF₂₀₁₂: 1,730

4. Synthesis and characterization of WO₃ nanowires and metal nanoparticle-WO₃ nanowire composites M. Szabó, <u>P. Pusztai</u>, A-R. Leino, K. Kordás, Z. Kónya, Á. Kukovecz *Journal of Molecular Structure 2013, 1044 (24), 99–103*IF₂₀₁₃: 1,599

5. Photocatalytic decomposition of formic acid and methyl formate on TiO₂ doped with N and promoted with Au. Production of H₂.

A. Gazsi, G. Schubert, <u>P. Pusztai</u>, F. Solymosi International Journal of Hydrogen Energy 2013, 38 (19), 7756–7766 IF₂₀₁₃: 2,930

6. Influence of gold additive on the stability and phase transformation of titanate nanostructures

P. Pusztai, R. Puskás, E. Varga, A. Erdőhelyi, Á. Kukovecz, Z. Kónya, J. Kiss *Physical Chemistry Chemical Physics 2014*, *16* (48), 26786–26797 IF₂₀₁₄: 4,493

7. Photocatalytic H₂ evolution using different commercial TiO₂ catalysts deposited with finely size-tailored Au nanoparticles: Critical dependence on Au particle Size

Á. Kmetykó, K. Mogyorósi, <u>P. Pusztai</u>, T. Radu, Z. Kónya, A. Dombi, K. Hernadi *Materials 2014, 7 (12), 7615–7633* IF₂₀₁₄: 2,651

8. Photocatalytic H₂ production using Pt-TiO₂ in the presence of oxalic acid: Influence of the noble metal size and the carrier gas flow rate

Á. Kmetykó, K. Mogyorósi, V. Gerse, Z. Kónya, <u>P. Pusztai</u>, A. Dombi, K. Hernadi Materials 2014, 7 (10), 7022–7038

IF₂₀₁₄: 2,651

9. Decoration of titanate nanowires and nanotubes by gold nanoparticles: XPS, HRTEM and XRD characterization

J. Kiss, <u>P. Pusztai</u>, L. Óvári, K. Baán, G. Merza, A. Erdőhelyi, Á. Kukovecz, Z. Kónya

e-Journal of Surface Science and Nanotechnology 2014, 12, 252–258 IF: –

Probing the interaction of Rh, Co and bimetallic Rh-Co nanoparticles with the CeO₂ support: catalytic materials for alternative energy generation
 E. Varga, <u>P. Pusztai</u>, L. Óvári, A. Oszkó, A. Erdőhelyi, C. Papp, H-P. Steinrück, Z. Kónya, J. Kiss
 Physical Chemistry Chemical Physics 2015, 17 (40), 27154–27166 IF₂₀₁₄: 4,493

Összes referált közlemény: 14	ebből az értekezéshez kapcsolódik: 4
Összesített impakt faktor: 41,515	ebből az értekezéshez kapcsolódik: 16,196
Összes idegen hivatkozás: 61	ebből az értekezéshez tartozik: 1